No. 2107 Zaterdag 24 Mei 1924. 41ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: St. Elisabeth's Gasthuis.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Onze Begrooting

van 1924

in de Tweede Kamer

(8 April 1924)

(Slot.)

De heer FEBER: Mijnheer de Voorzitter! Na hetgeen door de vorige sprekers in het midden is gebracht, kan ik kort zijn met betrekking tot de algemeene beschouwingen over de begrooting voor het jaar 1924 van Curaçao.

Door den eersten spreker is vooral de nadruk gelegd op de wenschelijkheid om te bevorderen de ontwikkeling van den kleinlandbouw op eenige der kleinere eilanden, en ik kan met diens desiderata een goed eind medegaan, maar toch meen ik, dat het geheele complex van eilanden, waarvan Curaçao het voornaamste is, zijn toekomst niet zoozeer heeft te verwachten van dien kleinen landbouw, als wel van hun ontwikkeling in andere richting.

Voor deze opvatting vind ik steun in de Memorie van Antwoord, waar uitdrukkelijk gezegd wordt, dat het op het oogenblik niet mogelijk is om het groote plan tot bevordering van den kleinen landbouw, zooals het door den gouverneur Helfrich is ontworpen, ten uitvoer te brengen, omdat de daarvoor benoodigde fondsen thans ontbreken en ook omdat door de bevolking te weinig belangstelling voor de tenuitvoerlegging van dit plan wordt betoond.

Wij kunnen hier wel theoretische beschouwingen houden over allerlei schoone desiderata op het gebied van de ontwikkeling van den kleinen landbouw, maar die beschouwingen hebben inderdaad niet meer dan theoretische waarde, wanneer voor een ontwikkeling in die richting bij de bevolking ten eenenmale de ambitie ontbreekt. Dan zullen alle pogingen in die richting zonder vrucht blijven.

In de gewisselde stukken is [illegible] gekomen een ander middel, om zooal niet de welvaart te bevorderen, dan toch inzinking van de welvaart tegen te gaan, nl. om een groot deel van de mannelijke bevolking er van te weerhouden om op andere eilanden, in vreemde koloniën, werk te gaan zoeken en dan het daar verdiende geld in den vreemde te verteren, hetgeen inderdaad neerkomt op een verarming van Curaçao. Te recht is in de Memorie van Antwoord hiertegenover opgemerkt, dat men bezwaarlijk de menschen dwingen kan op Curaçao te blijven, en dat te minder, waar Curaçao zooals algemeen erkend wordt, geen voldoende welvaartsmogelijkheden biedt.

Intusschen schijnt dit euvel den laatsten tijd zijn verminderd.

Ik wil nu, om tot het punt te komen, waarover ik in het kort iets zeggen wil, mij gaarne aansluiten bij wat door ons geacht medelid mejuffrouw van Dorp is opgemerkt, nl. dat de ontwikkelingsmogelijkheden van Curaçao vooral gelegen zijn op het gebied van de scheepvaart en dat de essentieele ontwikkelingsmogelijkheden worden bepaald door de geographische ligging van het eiland. Ik meen hierbij te mogen verwijzen naar de statistische gegevens, die door de beide vorige sprekers zijn in het midden gebracht. Daarom kan ik niet anders dan toejuichen, dat blijkens de gewisselde stukken het noodige wordt gedaan om de haven van Willemstad te verbeteren en uit te breiden. Nu is de heer IJzerman met betrekking tot de bereids getroffen maatregelen tot uitbreiding van de haven eenigszins pessimistisch gestemd. Naar zijn meening wordt daaraan geen voldoende snelle voortgang gegeven. Wij zouden met de outilleering van de haven ten achter raken bij de toename van de scheepvaart.

Ik moet echter opmerken, dat juist het feit van de toename van de scheepvaart, waarover de heer IJzerman zulke verblijdende cijfers mededeelde, bewijst, dat die achterstand niet zóó groot is, anders zou die toename zich in feite moeilijk kunnen voordoen.

Nu zijn blijkens de gewisselde stukken eenige maatregelen genomen, van laat ik zeggen: kleinere omvang, die er op het oog onbeduidend uitzien; het verlenging van een kade, het aanleggen van twee meerboeien en de inwerkingstelling van een paar stoompontjes. Het wil mij voorkomen, dat deze maatregelen wel zijn toe te juichen, maar dat toch, als wij op deze wijze voortgaan, dit groote gevaar dreigt, dat wanneer straks de scheepsbeweging te Willemstad een zeer grooten omvang neemt en wanneer dan een havenuitbreiding op groote schaal noodzakelijk is volgens een bepaald plan, al de uitgaven, die thans gedaan worden, onvruchtbaar zullen blijken en nog eens zullen moeten worden overgedaan.

Mijnheer de Voorzitter! Ik zou daarom aan den Minister willen vragen, of er bij het treffen van deze maatregelen ter verbetering van de haven van Willemstad, voor zoover het bouwwerken betreft, op gerekend is, dat die bouwwerken passen in een later algemeen havenplan. Mocht dit plan nog niet bestaan, zoodat van het passen van het tegenwoordige in het toekomstige alsnog geen sprake zou kunnen zijn, dan zou ik er bij den Minister op willen aandringen, dat reeds tijdig, met het oog op de toekomst en op een planmatige uitbreiding van deze haven, een havenplan wordt ontworpen, opdat ook de Kamer steeds kan beoordeelen of bepaalde maatregelen, die worden getroffen, in dat plan passen.

Mijnheer de Voorzitter! Er is door ons geacht medelid mejuffrouw van Dorp nog een enkel woord gesproken over subsidie voor het bijzonder onderwijs, welk subsidie zij blijkbaar abnormaal hoog acht. Als ik mejuffrouw van Dorp goed heb begrepen, dan legt zij verband tusschen de grootte van dit subsidie en de onvoldoende salarieering van het personeel bij het openbaar onderwijs, welke onvoldoende salarieering, krachtens de wet van vraag en aanbod, ten gevolge zou hebben, dat het openbaar onderwijs in Curaçao onvoldoende is geoutilleerd.

Mijnheer de Voorzitter! Wanneer wij een dergelijke redeneering gaan volgen, dan kunnen wij wel verband leggen tusschen alle mogelijke posten, van welke begrooting ook. Dan zouden wij evengoed kunnen zeggen: het openbaar onderwijs beantwoordt niet aan alle eischen; dat komt omdat het uit personeeloogpunt onvoldoende is geoutilleerd, dat komt omdat het personeel onvoldoende wordt gesalarieerd, hetgeen weer een gevolg is van het feit, dat — en hier kunnen wij ons aan iederen post van de begrooting vastklampen — bijv, in de straten van Willemstad met een duren sproeier de stofplaag wordt bestreden.

Ik zou tegenover het betoog van mejuffrouw van Dorp — voor zoover noodig, voeg ik er bij — haar aandacht willen vestigen op hetgeen in de Memorie van Antwoord te dezer zake is te berde gebracht nl. het feit, dat de salarisregeling voor de onderwijzers bij het openbaar onderwijs is getroffen als onderdeel voor de ambtenaren in het algemeen. Wanneer er dus van verband sprake is, dan ligt het verband elders, nl. tusschen de functie en de levenspositie van de onderwijzers eenerzijds en van alle mogelijke andere ambtenaren anderzijds, maar dan ligt dat verband niet tusschen functie en levenspositie van den onderwijzer en het [illegible] gelijkstelling, de bijzondere scholen een subsidie genieten.

De heer DECKERS: Mijnheer de Voorzitter! De landbouw in Curaçao moet men in zijn beteekenis niet overschatten. In dat opzicht wil ik mij aansluiten bij het oordeel, uitgesproken bv. door den geachten afgevaardigde den heer Feber en ook door mejuffrouw van Dorp.

Het bestaan, dat een deel der bevolking in landbouw en veeteelt vindt, is van eenvoudigen aard. Toch ben ik met betrekking tot dezen tak van bestaan minder pessimistisch dan sommige der sprekers, die mij voorafgingen.

Het is waar, dat de plantages over het algemeen zwaar belast zijn en dat de weinige bedrijven, welke men op het oogenblik heeft, niet van groote beteekenis zijn, maar dit neemt niet weg, dat volgens de literatuur, van deskundige zijde over den landbouw van Curaçao verschenen, toch de vooruitzichten minder somber zijn dan somige sprekers wel zouden doen denken.

De pogingen, aangewend door den Gouverneur jhr. de Jong van Beek en Donk, die kleine perceelen beschikbaar stelde en voor langen tijd in huur gaf aan landbouwers, zijn inderdaad niet gelukt. Voor een goed deel is dit intusschen toe te schrijven aan het feit, dat degenen, die voor het huren van dergelijke perceelen in aanmerking kwamen, te weinig opleiding hadden genoten om den landbouw althans eenigszins volgens de noodzakelijke eischen te voeren.

Wij zien nu, dat de armoede, welke, hetzij van tijd tot tijd, hetzij regelmatig onder een deel der bevolking heerscht, goeddeels gelenigd wordt door ondersteuning van Overheidswege, door geldelijke tegemoetkoming, die belangrijke uitgaven vordert.

Leniging van de armoede door werkverschaffing is in den laatsten tijd eenigszins toegepast, maar toch altijd nog slechts op zeer bescheiden schaal. Door leniging van armoede, in hoofdzaak door ondersteuning, komt men naar mijn meening toch niet waar men op den duur voor de opbeuring der kolonie zou moeten komen, nl. tot het leeren van den arbeid aan het volk.

Het plan-Helfrich heeft, naar het mij toeschijnt, wel meer succes gehad dan de sprekers van hedenavond zouden doen denken. Dat plan is slechts ten deele uitgevoerd, maar het gedeelte van het plan, dat tot uitvoering is gekomen, is niet zonder resultaat gebleven.

Een van de sprekers, die mij voorafging, weet het niet volledig slagen van het plan-Helfrich aan de weinige belangstelling van de zijde der bevolking. Ik geloof, dat dit inderdaad een factor geweest is die van invloed was, maar wij hebben toch de vraag te stellen, waaraan dat gebrek aan belangstelling toe te schrijven is. Is dat toe te schrijven aan de omstandigheden, dat die bevolking van de uitvoering van het plan weinig resultaat verwachtte, of mocht men niet veeleer het gebrek aan belangstelling wijten aan de omstandigheid, dat die bevolking niet voldoende op de hoogte is van de practijk van den landbouw.

De huidige Gouverneur mr. Brantjes heeft het bewijs geleverd, dat hij aan landbouw en veeteelt zijn aandacht wil schenken.

Er kwamen de laatste jaren van Curaçao hoopvolle berichten. Die hoopvolle berichten komen ook tot uitdrukking in het Koloniaal Verslag over het jaar 1923. Van Curaçao lezen wij, dat de oogst van kleine maïs, buitengewoon goed was; dat de oogst van oranjeschillen goed was. Van Aruba lezen wij, dat over 1921—1922 de oogst van maïs, peul- en rankvruchten zeer bevredigend was, terwijl een goede pinda-oogst verwacht werd. Van Bonaire wordt vermeld een goede oogst van maïs, zoowel als van rankvruchten. Wanneer men het verslag leest van de veeteelt (bladz. 29 van het Koloniaal Verslag), dan vind ik daar van Curaçao:

„Het verslagjaar was voor de veeteelt buitengewoon goed. De veestapel, zoowel van groot- en kleinvee, is in dit jaar vooruitgegaan.”.

Ik lees van Aruba:

„Gedurende het geheele jaar was er volop voer en drinkwater voor het vee. Een bepaalde ziekte heerschte er niet onder het vee; er was ook niet eenige sterfte van beteekenis. De veestapel is bijgevolg in in het verslagjaar flink vooruitgegaan”.

Van Bonaire:

„Voor de veehouders was het verslagjaar gunstig. Aan voer en drinkwater voor het vee was er geen gebrek. De veestapel is dan ook in dat jaar vermeerderd”.

Wanneer nu waar was wat, meen ik, mejuffrouw van Dorp gezegd heeft, dat op die eilanden van klippen toch met den landbouw nooit eenig resultaat van beteekenis kan worden bereikt, dan vraagt men zich af: is er een dergelijke opvatting wel in overeenstemming met de feiten? Volgens die feiten, gestaafd door de door mij aangehaalde berichten over den stand van meer dan een onderdeel van landbouw en veeteelt op verschillende van de Benedenwindsche eilanden, bestaat veeleer aanleiding tot deze opvatting, dat indien men wil medewerken aan de ontwikkeling van landbouw en veeteelt, men inderdaad nuttig werk doet.

Intusschen, de vraag rijst: is de leiding voldoende, wordt door deskundige voorlichting voldoende getracht de gunstige omstandigheden [illegible] ken tot verderen vooruitgang? Ik meen, dat dit eenigszins moet worden betwijfeld en ik vind voor dien twijfel grond in hetgeen ik bv. lees op bladz. 27 van het Koloniaal Verslag van 1923 over den landbouw op Curaçao, nl.:

„De oogst van kleine maïs (oogst 1921|1922) was buitengewoon goed. Slechts de landbouwers, die, uit gebrek aan zaad van de inheemsche maïssoorten, andere minder goede soort geplant hadden, haalden geen goeoogst binnen.”

Hier vinden wij het bewijs, dat er niet voor gezorgd wordt, van Overheidswege misschien, dat voor het uitzaaien, dat door de landbouwers moet gebeuren, voldoende voorraad van goede inheemsche maïssoorten aanwezig is. Men heeft blijkbaar bij het gebruik van vorige jaren geen rekening gehouden met de behoefte, welke zich in volgende jaren zou voordoen.

Een mededeeling van gelijken aard vind ik voor de oogsten van 1921 en 1922 voor Aruba vermeld:

„Uit gebrek aan plantzaad werd in 1922 niet veel pinda geplant.”

Dergelijke tekorten moeten worden vermeden bij voldoende zorg.

Is er in de leiding, welke aan de ontwikkeling van den landbouw wordt gegeven, ook voldoende continuïteit? Het gebeurt te veel, dat van stelsel wordt veranderd, dat men vandaag het eene aanvat en morgen het andere beproeft. Het gebeurde meermalen, dat een poging om den landbouw in in eene of andere richting te bevorderen, werd gestaakt, voordat men eigenlijk voldoende reden had om aan te nemen, dat zij tot mislukking was veroordeeld. Leidt een dergelijkige poging niet dadelijk tot gunstige resultaten, dan mag men daarin niet een aanleiding vinden haar te staken. Zij moet een redelijken tijd worden voortgezet.

Zeker, de landbouw vormt voor onze eilanden van Curaçao niet overal het hoofdmiddel van bestaan. Niet steeds mag men van den landbouw, zelfs al wijdt men er alle zorg aan, een gunstig resultaat verwachten, maar toch verdient overweging — ik wensch dat onder de bijzondere aandacht van mijn geacht medelid mejuffrouw van Dorp te brengen — een woord van een bevoegd beoordeelaar, den heer Statius Muller, voorzitter van den Kolonialen Raad van Curaçao, die in *De Vragen van den Dag* van 1923 in een zeer lezenswaardig artikel over de economische ontwikkeling van Curaçao aldus spreekt:

„Intusschen mag niet worden voorbijgezien, dat de landbouw met de daaraan nauw verwante veeteelt, hoe teleurstellend de geldelijke uitkomsten voor de groote en kleine planters over het algemeen ook mogen wezen, als economische factor toch grooter beteekenis heeft dan in den regel wordt aangenomen. Het landbouwbedrijf verschaft, hoe dan ook, aan een vrij groot deel der bevolking betaalden arbeid. En niet onaanzienlijk is het getal dergenen, die in dat bedrijf hun voornaamste middel van bestaan vinden.”

Ook landbouw en veeteelt op de Bovenwindsche eilanden verdienen onze aandacht, Op alle drie de eilanden zijn landbouw en veeteelt bestaansmiddelen van veel belang. St. Eustatius moet zoogoed als geheel van den landbouw leven, op St. Martin is landbouw naast zoutindustrie en op Saba naast de scheepvaart het voornaamste middel van bestaan.

De cultuur op deze Bovenwindsche eilanden lijdt heden ten dage nog onder de gevolgen van den slaventijd. toen goedkoope arbeidskracht de overhand had en aan moderniseering van het bedrijf niet werd gedacht. De bevolking heeft daardoor de gelegenheid gemist om onze moderne gereedschappen te leeren aanwenden, die noodig zijn om den landbouw te drijven overeenkomstig de eischen van den tegenwoordigen tijd. De geheele landbouw verkeert daardoor — enkele gunstige uitzonderingen daargelaten — in een toestand van achterlijkheid en verwaarloozing.

In het Koloniaal Verslag lees ik ten aanzien van St. Eustatius:

„Voor dit eiland was het verslagjaar nog slechter dan 1921.

De grootere landeigenaren gebruikten hun landerijen op een zoodanige wijze, dat ze een minimum aantal werkkrachten noodig hadden, hetgeen tengevolge had, dat de opbrengst zeer gering was.

Voor de arbeiders was het zeer bezwaarlijk om uit dagelijksche verdiensten aan te vullen wat zij te kort kwamen aan producten van hunne bebouwde perceeltjes.”

Van pogingen om meer menschen voor die werken te krijgen en daardoor de opbrengst te doen stijgen, wordt verder niet gewaagd. Uit deze mededeeling blijkt eenvouding, dat men den landbouw drijft op achterlijke wijze en dat men niet op de hoogte is van de eischen, die de moderne cultuur stelt.

Deze moeilijkheden erken ik, en ik denk hier vooral aan perioden van droogte en dientengevolge van gebrek aan drinkwater, maar ik meen toch, dat meer dan geschiedde, gedaan kan worden om den landbouw op te heffen uit zijn staat van verval. Trouwens, lang niet geregeld heeft men met gebrek aan drinkwater te kampen. Op St. Eustatius is steeds voldoende water aanwezig om het vee te drenken, op St. Martin heeft men terreinen, die een voor cultuur uitmuntende ligging hebben en waar de opbrengst bij een moderniseering van het bedrijf niet onbelangrijk zou kunnen worden verhoogd. Tijdens den oorlog had St. Eustatius en ook St. Martin gunstige resultaten met de katoencultuur, waarmede goede winsten behaald konden worden, maar de groote prijsdaling van dit product kon, ondanks de hulp van het Gouvernement, de cultuur de laatste jaren niet meer loonend doen blijven. Daarnaast gaat ook de veeteelt op de Bovenwindsche eilanden niet gunstig, al is volgens het Koloniaal Verslag het laatste jaar vrij gunstig voor landbouw eu veeteelt.

Maar men heeft deze bedrijven op de Bovenwindsche eilanden nu eenmaal noodig als onontbeerlijke bestaansmogelijkheid voor de bevolking. Aannemende, dat het geenszins vaststaat, dat men die bedrijven zal kunnen opvoeren tot voldoende bestaansmiddelen, zullen zij alleen toch in staat zijn om het te kort tot het kleinst mogelijke minimum te beperken en zonder hervorming van landbouw en veeteelt zal dit nooit gelukken. De bevolking is achterlijk, is niet voldoende op de hoogte, en zonder landbouwkundige leiding zal zij ook niet op de hoogte geraken. De vorige Gouverneur heeft dit ingezien en heeft in 1920 tot het geven van deskundige voorlichting op de Bovenwindsche eilanden benoemd een assistent-landbouwkundige, den heer van der Plaats, die in het Januari-nummer van *De West-Indische Gids* een merkwaardig artikel heeft geschreven over den landbouw op de Bovenwindsche eilanden. In 1919 was op St. Martin voor f 25.000 de plantage Belvédère aangekocht, deels bestemd om als bouwland te worden uitgegeven aan kleine planters, deels als weide voor Gouvernementsvee en deels als proefveld. De heer van der Plaats deelt in dat artikel mede, dat al spoedig een goed deel van Belvédère aan een vijftigtal planters was verhuurd, een mededeeling, die wij bevestigd vinden in het Koloniaal Verslag. Maar, toen hij de zaak zoover had ingericht, dat de proeftuin en de weiden rendement zouden gaan afwerpen en toen de resultaten met groote belangstelling werden te gemoet gezien, werd de assistent-landbouwkundige overgeplaatst naar St. Eustatius. Ongetwijfeld zal hij ook daar nuttig werk kunnen verrichten, maar toch ten koste van den pas aangevangen arbeid op St. Martin. Mededeelingen hieromtrent vinden wij op blz. 28 van het Koloniaal Verslag.

Hier ziet men weer het gebrek aan lijn. Men begint een goede onderneming op een der eilanden, legt daaraan groote bedragen ten koste; de vooruitzichten zijn gunstig, de belangstelling van de bevolking is bevredigend, en dan wordt plotseling de man, die de ziel van de zaak was, aan het werk onttrokken. Dat gebrek aan lijn schaadt de ontwikkeling van landbouw en veeteelt in sterke mate. Ik veroorloof mij er op aan te dringen, dat de landbouwpost voor de Bovenwindsche eilanden zal worden gehandhaafd en dat die post zoo noodig zal worden versterkt, terwijl men ook dengene, die de leiding heeft van de landbouwkundige voorlichting op de Bovenwindsche eilanden, de noodige vrijheid dient te laten.

Wanneer die ambtenaar eenmaal een behoorlijk werk heeft aangevangen, moet hij dat naar eigen inzicht kunnen voltooien en moet hij niet ontijdig aan dat werk worden onttrokken. De slechte staat van het bedrijf, zoo wordt door den deskundigen heer van der Plaats nadrukkelijk verklaard, is geenszins het gevolg van onvruchtbaarheid van den bodem, noch van droge perioden. Bij zaakkundige behandeling is verbouw van vele gewassen, suikerriet, aardappelen, pinda's enz. mogelijk, maar de bevolking heeft behoefte aan het levende voorbeeld. Zij vraagt het brengen van dat voorbeeld, m.a.w. handhaving van een goed toegerusten landbouwpost. Eischt de inwilliging van die vraag uitgaven van Gouvernement, dan zal daarmee zeker opbouwend werk worden verricht, dat in de toekomst voordeel afwerpt. Reeds thans zijn de uitgaven, aan een dergelijken post verbonden, geringer dan die, welke anders gedaan moesten worden ter ondersteuning van een verarmende bevolking. Bovendien is hier plaats voor de overweging van ideëelen aard, dat boven het verleenen van rechtstreekschen steun om ellende te voorkomen, verre de voorkeur verdient het door stelselmatige voorlichting opvoeden tot eigen nuttig werk, tot een leven van arbeidzaamheid, gericht op voorziening in eigen behoeften.

De heer de Graaff, Minister van Koloniën: Mijnheer de Voorzitter! Zooals terecht is opgemerkt, gaat de kolonie Curaçao, wat betreft haar economischen en financieelen toestand, een gunstige toekomst te gemoet. Met juistheid is door de geachte afgevaardigde mejuffrouw van Dorp de vinger gelegd op de voornaamste oorzaak van dien economischen opbloei, namelijk de uitbreiding van het petroleumbedrijf in Willemstad. Zooals de omstandigheden zich laten aanzien, is het inderdaad te verwachten, dat binnen niet langen tijd de kolonie Curaçao zich zelf zal kunnen bedruipen en daarmede in staat zal zijn, de autonomie te verwerven, die voor de kolonie in hooge mate gewenscht is.

Wat aangaat de opmerking, dat de financiëele toestand van Curaçao opzettelijk te ongunstig zou zijn voorgesteld, kan ik verklaren, dat daarvan geen sprake is. De hoopvolle verwachting staat echter op het oogenblik nog niet zoo vast, dat een te groot optimisme gewettigd is.

Wat de verdere middelen van bestaan betreft, is hier vooral besproken de landbouw. Voor de Benedenwindsche eilanden kan de landbouw nooit veel beteekenen, omdat de algemeene gesteldheid van het land, het gemis van regen enz., een beletsel vormen voor een normale ontwikkeling van het landbouwbedrijf. Dat neemt echter niet weg, dat van Overheidswege proeven zijn genomen om ook daar den landbouw meer tot bloei te brengen. Die pogingen hebben tot dusver geen bevredigend resultaat gehad, hetgeen ongetwijfeld voor een deel ook hieraan is te wijten, dat de belangstelling voor den landbouw bij de bevolking van de Benedenwindsche eilanden niet groot is, wat vermoedelijk ook weer verband houdt met de vele teleurstellingen, die vroeger op dit gebied zijn opgedaan. Ik merk hierbij op, dat de watervoorziening van Willemstad in de toekomst eenigszins zal ten goede komen. aan de landbouwbedrijven.

Wat aangaat de Bovenwindsche eilanden, staat de zaak er beter voor. In verschillende richtingen is dan ook beproefd den landbouw hier tot ontwikkeling te brengen. Daar is ook een landbouwkundige aanwezig. Ik ben het eens met de opmerking, dat aan de voorlichting, die van deskundige zijde genoten wordt, zoo weinig mogelijk veranderd moet worden, en dat, wanneer de omstandigheden inderdaad aantoonen, dat daarmede belangrijk nut kan worden verkregen, men integendeel op versterking van die voorlichting bedacht zal moeten zijn.

De heer IJzerman heeft eveneens de aandacht gevestigd op de kleine eilanden, uitmakende de Bovenwindsche groep, en heeft verschillende middelen aangegeven, die, naar zijn meening zouden kunnen strekken tot meerdere ontwikkeling van den economischen toestand van die eilanden. Ik zal niet nalaten, de aandacht van den Gouverneur op die opmerkingen te vestigen.

Ik geef den heer IJzerman aanstonds toe, dat bezuiniging alsnog in enkele opzichten mogelijk kan zijn, maar dat de bezuinigingen, die tot dusver zijn ingevoerd, van onbeteekenenden aard zouden zijn geweest, kan ik niet toegeven. Of de bezuinigingen groot of klein zijn, het is zeker te danken aan de bezuinigingen in het algemeen, dat Curaçao een belangrijke schrede heeft gedaan tot een beteren toestand van het financiewezen voor de toekomst.

Een zeer belangrijk onderwerp dat altijd blijven de toestand van de havenwerken. Zooals is medegedeeld in de stukken, zijn op het oogenblik verschillende kleine verbeteringen in voorbereiding. De heer Feber heeft gevraagd, of die verbeteringen in een bepaald verband stonden tot een toekomstig algemeen havenplan voor de hoofdstad Willemstad. In technischen zin kan ik daarop geen antwoord geven, maar ik heb meer den indruk, dat het zijn oogenblikkelijke voorzieningen, die niet kunnen worden nagelaten, en ik beaam ten volle de opmerkingen van den heer Feber, dat het wenschelijk zal zijn de aandacht gevestigd te houden op de uitbreidingsplannen van de haven, wanneer dat noodig is tot verzekering van een goeden toestand van de haveninrichting der hoofdplaats.

Wat betreft het procédé-Goudswaard tot winning van aloïne, door den heer IJzerman aangeroerd, heb ik reeds in de Memorie van Antwoord aangestipt, dat daartoe cultuurproeven zouden moeten genomen, en ik kan daaromtrent op dit oogenblik nog geen nadere mededeeling doen.

Een zeer belangrijk onderwerp voor de kolonie Curaçao is, evenals voor Suriname, de politieorganisatie. Zooals in herinnering is gebracht, zijn door den vorigen Gouverneur Helfrich reeds plannen op dit punt ingediend, die echter te kostbaar en in geen geval onder deze omstandigheden te aanvaarden waren. Beproefd zal worden in dezelfde richting op meer bescheiden schaal te komen tot een reorganisatie. Zooals ik reeds voor Suriname heb gezegd, zal ook voor Curaçao op zekere hoogte samensmelting van de politie met de militaire macht kunnen plaats vinden.

De watervoorziening is een onderwerp, dat sinds de laatste jaren de aandacht der Regeering in Curaçao zeer heeft beziggehouden. Ik heb zooeven enkele opmerkingen gemaakt met betrekking tot de mededeelingen, die verband houden met den aankoop van de plantage Hato. In het bijzonder is mij de vraag gesteld, of het water, dat men op deze wijze zou verkrijgen, geschikt was voor het gebruik.

Voor zoover ik dit uit de stukken heb kunnen nagaan, is dit het geval en zeker zou men die plantage niet hebben aangekocht en die werken niet hebben uitgevoerd, wanneer men niet de stellige overtuiging had, dat dit water voor de consumptie geschikt was. In dit opzicht behoeft dus geen twijfel te bestaan.

Van de financieering van de watervoorziening door de Curaçaosche Bank is mij niets bekend. Ik meen, dat dit een legende is, zooals er wel meer overwaaien.

Een opmerking van de geachte afgevaardigde mejuffrouw van Dorp, die mijn aandacht heeft getrokken, is, dat het haar voorkwam, dat enkele posten op de begrooting tot de buitengewone uitgaven gerekend zouden kunnen worden, zoo o. a. het boschwezen, dat natuurlijk voor Curaçao zeer weinig te beteekenen heeft, voorschotten aan den kleinen landbouw en uitgaven voor nieuwe werken.

Ik ben altijd zeer voorzichtig met het onderscheid tusschen gewoon en buitengewoon, en ik zal mij tweemaal bedenken om dergelijke uitgaven onder buitengewone te brengen, zoolang ik niet de zekerheid heb, dat zij uit een kapitaalsoogpunt rendabel zijn.

Een vraag, die nog door dezelfde geachte afgevaardigde mejuffrouw van Dorp is gedaan, is deze: of de subsidieering van het bijzonder onderwijs niet van nadeeligen invloed is op de Curaçaosche uitgaven ten behoeve van het openbaar onderwijs.

Een zoodanige nadeelige invloed kan natuurlijk niet aanwezig zijn. Er is een bepaalde maatstaf, die gelijkelijk voor het bijzonder en openbaar onderwijs geldt, en in de behoeften van het openbaar onderwijs wordt, waar die behoeften zich voordoen, voorzien als in die van het bijzonder onderwijs.

In den laatsten tijd is, zooals ik te kennen heb gegeven in de gedrukte bescheiden, het gemis aan leerkrachten verminderd en bestaat de gegronde verwachting, dat Curaçao, voor wat betreft het meer ondergeschikte personeel, langzamerhand in staat zal zijn in eigen behoefte te voorzien.

De quaestie van den dollarkoers is de zaak, die ik niet dan met grooten schroom hier ter sprake breng. Ik ben van oordeel, dat waar het geldt een klein gewest, waar de dollar een overwegende rol speelt, er zeer weinig van Regeeringszijde tegen te doen zal zijn en dat men de fluctuatie van den dollarkoers in groote mate moet ondervinden. Een zeer belangrijk deel van den invoer van de Curaçaosche eilanden is invoer van Amerika, waardoor de dollar dezen overwegenden invloed heeft.

Mijnheer de Voorzitter! Ik geef intusschen de verzekering, dit ik mijn aandacht op het vraagstuk gevestigd zal houden. Er is op dit punt een gedachtenwisseling met den Gouverneur van Curaçao gaande.

De algemeene beraadslaging wordt gesloten.

Daarna werd de begrooting in zijn geheel zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Het Koloniaal Weekblad maakt naar aanleiding van de openbare behandeling van onze begrooting in de 2e Kamer eenige opmerkingen, o. a. deze:

„Mej. Van Dorp heeft met cijfers den vooruitgang van Curaçao aangetoond en het aandeel daarin van de Petroleum". Van minder zakenkennis getuigde hare opmerkingen over het onderwijs, als zij zeide: „Nu zeg ik niet, dat ik de subsidies voor het bijzonder onderwijs niet billijk vind. Maar het is voor Curaçao niet noodig, want er was geen behoefte aan, er was niemand, die er aan dacht. Er waren een aantal goede zusterscholen, die niet om subsidies vroegen."

„Deze afgevaardigde zou toch bepaald eens aan een harer oudere mede-Kamerleden ter lezing moeten vragen de brochure over *„de Chronologische Ontwikkeling en de Staat van het bijzonder Onderwijs."* die de heer DAHLHAUS in 1917 aan de leden van de beide Kamers der Staten-Generaal opdroeg."

En ook deze opmerking.

„Het antwoord van den Minister geeft ons geen aanleiding een en ander nader naar voren te brengen.

Wij achten het een gelukkig feit, dat niemand gerepliceerd heeft. Het ligt er nu eenmaal toe, dat de 2e Kamer slechts tweedehand wijsheid omtrent Curaçao bezit. Nu is tenminste voorkomen, dat in tweede instantie onnauwkeurigheden gezegd worden."

De Openbare behandeling
van de Begrooting van 1925
in den Kol. Raad.

II.

ALGEMEENE BESCHOUWINGEN van den ondervoorzitter, den heer LANSBERG.

Mijnheer de Voorzitter!

Oppervlakkig beschouwd, valt er eigenlijk niet veel te zeggen naar aanleiding van de onderwerpelijke begrooting. De opbrengst der middelen is stijgende, hier en daar zijn bezuinigingen op de uitgaven aangebracht, bijzondere nieuwe werken of nieuwe maatregelen worden niet voorgesteld, een tamme begrooting dus.

Toch moeten wij met het oog op den zorgelijken toestand van de Rijksfinanciën ditmaal bijzondere aandacht aan de begrooting wijden. Waar mogelijk moet er nog meer bezuinigd worden dan de Gouverneur reeds gedaan heeft. En bezuinigd niet zoowat op goed geluk af, maar systematisch, volgens vaste lijnen.

Er zijn afdeelingen, die een te groot percentage der totale uitgaven opeischen; in het bijzonder doel ik hierbij op Onderwijs, den Openbaren Gezondheidsdienst en Openbare Werken. De uitgaven van die Afdeelingen zijn gaandeweg zoo toegenomen, dat het tijd wordt ze tot staan te brengen, ze terug te brengen op redelijker peil.

Ten opzichte van bezuiniging volgens vaste lijn, door versobering van de administratie koester ik, na lezing van de Memorie van Antwoord van den Gouverneur, geen groote verwachtingen meer van de activiteit en de doortastendheid van het Bestuur in dit opzicht.

Vrijwel alle punten, waarop in het Voorloopig Verslag, nog wel slechts bij wijze van voorbeelden, gewezen is geworden, worden afgewimpeld met vrijwel nietszeggende argumenten.

Zoo wordt op de bewerking omtrent de publicaties van de onderwijsinspectie, van allerlei examen-opgaven in de Curaçaosche Courant geantwoord, dat die publicaties bij Besluit voorgeschreven zijn. Maar is zoo'n Besluit dan een wet van Meden en Perzen? Kan het niet gewijzigd worden?

Ik zou zeggen, Mijnheer de Voorzitter, dat er op het gebied van het onderwijs juist veel van die besluiten, beschikkingen, instructies of reglementen dienen gewijzigd te worden. Het onderwijs lijdt bepaald onder het complex van voorschriften, waarbij alles van bovenaf geregeld wordt, waarbij weinig of niets aan het initiatief van het hoofd der school en van den klasseonderwijzer overgelaten wordt. Bij de meeste onderwijzers, die ik zoo af en toe spreek, is de ambitie, de lust er dan ook uit.

Door heel ons onderwijs vaart meer en meer een bureaucratische geest, waaraan het zich zoo spoedig mogelijk moet ontworstelen, willen de resultaten niet minder worden.

Er moet meer vrijheid komen en bij de beoordeeling van dat onderwijs moet er meer gelet worden op de praktische resultaten dan op allerlei teekens en percentages van dit of van dat.

Op de in het Voorloopig Verslag gestelde vragen heb ik geen antwoord gekregen; de Gouverneur verwijst naar het Jaarverslag, maar dat heeft wegens den beperkten tijd niet kunnen circuleeren ouder de leden.

Ik herhaal dus de vraag: hoe staat het met al de leergangen, die op de begrooting voorkomen? Er is zoo weinig animo voor verschillende ervan, dat zij dikwijls geen voortgang hebben; wil de gemachtigde voor het Onderwijs daaromtrent eenige inlichtingen geven?

Over het Mijnbouwkundig onderzoek en de voorbereiding van de watervoorziening zou ik ook nog een woordje willen zeggen.

Het is nu al drie jaar haast, dat de mijningenieur met dat werk belast, in de kolonie vertoeft. Aan het mijnbouwkundig onderzoek is nog niets verricht, niet waar? En wat de kwestie der *watervoorziening* betreft schijnt men, naar de onschrijving van den begrootingspost te oordeelen, in 1925 nog met de *voorbereiding* bezig te zullen zijn. Wanneer zal die voorbereiding nu eindelijk eens afgeloopen zijn en met de uitvoering van het plan een begin kunnen worden gemaakt?

Wat de voornaamste grief tegen dit onderdeel van Bestuurs bemoeienis is, dat is dat er blijkbaar zoo weinig voortvarendheid betracht wordt. Wat is eigenlijk verricht vraag ik gedurende deze drie jaren? Het terrein tusschen de twee in de Memorie van Antwoord genoemde lijnen is geohydrologisch onderzocht, zegt het Bestuur. Maar wat hebben leeken, als wij leden van den Raad zijn, aan zulk een antwoord? Dat is, zou ik zeggen, een qualificatie; maar de Raad had liever eenige feiten vernomen. En wat den waterrijkdom van *Hato* en *Buena Vista* betreft. Och Mijnheer de Voorzitter, was om dát te constateeren zooveel tijd noodig? Ik hoop heden avond wat vollediger inlichtingen van den gemachtigde te mogen ontvangen.

De Heer Zeppenfeldt.

Mijnheer de Voorzitter:

Met genoegen constateer ik, dat hoezeer de uitgaven in de laatste jaren die wij nu pas achter ons hebben, ook stegen, de inkomsten op Curaçao toch steeds gelijken tred daarmee wisten te houden, ja, dank zij de groote maatschappijen zijn de vooruitzichten van Curaçao gunstig.

Hetzelfde kan helaas, niet gezegd worden van de andere eilanden. Zoo is b.v. de toestand van het eiland Aruba verre van rooskleurig te noemen; de prijs van aloë was zeer laag en begint pas in den laatsten tijd weer wat op te flikkeren; de phosphaat ligt stil; de goudmaatschappij werkt niet.

Wat er voor dat eiland gedaan zal kunnen worden is niet gemakkelijk te zeggen,

Van groot belang zou het m.i. zijn, indien op Aruba b.v. door den Raad van Politie, de toestand goed onder oogen werd genomen en bestudeerd en daarna aan het Bestuur werd bekend gemaakt, wat men denkt, dat gedaan zou kunnen worden, om den toestand van dat eiland te verbeteren.

Met zeer veel genoegen heb ik in de Memorie van Antwoord gelezen, dat door het Bestuur briefwisseling wordt gevoerd over het aanstellen van een consulair ambtenaar van Colombia op Aruba, en ik spreek de hoop uit, dat de beslissing, die wellicht binnenkort zal vallen een gunstige zal zijn.

Immers, zooals de toestand nu is, *moeten* de schepen van Aruba, die op Colombia varen, eerst een reis naar Curaçao maken, met als eenig doel hier uitklaring te verkrijgen van den Colombiaanschen Consul alhier.

Deze omweg brengt, zooals het van zelf spreekt, veel tijdverlies en zeer zware onkosten mee.

Ook heb ik met genoegen ervan kennis genomen, dat de herstelling van den besproken weg reeds is toegezegd.

Jammer is het, dat het Bestuur het zoo bezwaarlijk vindt om het hulppostkantoor van Aruba tot postkantoor om te zetten, want ook dit zou van van zeer groot nut voor den handel van dat eiland zijn, daar dan de brieven. voor Venezuela, vooral voor Maraibo en voor Colombia, direct naar die plaatsen zouden kunnen worden verzonden en niet meer den tijdroovenden omweg via Curaçao moesten maken. *(Wordt vervolgd.)*

Ingezonden.

Curaçao 19 Mei 1924.

Mijnheer de Redacteur,

Ondergeteekende verzoekt beleefd opname van het volgende, in Uw veel gelezen blad.

In *Voz di Pueblo* van 16 Mei jl. komt onder het hoofd: *Loodsdienst* eerstens een stuk voor, overgenomen uit de *N. R. Ct.* van 25 Maart 1924 ochtendblad *A*, en vervolgens een tweede stuk, min of meer aansluitend aan het eerste, van de Redactie of een der leden van de *Voz di Pueblo*.

Ofschoon het wellicht beter ware, dit tweede stuk meer als bladvulling dan als ernst te beschouwen, wordt het ook in Nederland gelezen, (het Curaçaosch Publiek weet beter) en in Patria zijn de loods- en haventoestanden zoo weinig bekend dat door eenige toelichting, verkeerde voorstellen dienen te worden recht gezet.

On dit's? waarom *on dit's* naar Nederland geschreven, als het zoo uiterst gemakkelijk is, de waarheid te weten te komen, door slechts even ter bevoegder plaatse te vragen, hetzij bij den Agent, den Havenmeester of den Kapitein zelf.

De juiste toedracht der zaak *Reliance* is:

Door den havenmeester was reeds eenige maanden voor het ss. *Reliance* alhier arriveerde, aan den Agent van dat schip, de schriftelijke mededeeling gedaan, dat onder normale omstandigheden, en wanneer in een bepaald gedeelte van de haven geen schepen gemeerd waren, de *Reliance* ZONDER BEZWAAR KON BINNEN KOMEN.

Toen op den dag van aankomst ss. *Reliance*, loods BEAUJON naar buiten ging voor dit stoomschip, deed hij dit met het doel, de *Reliance* binnen te loodsen, van welk voornemen hij den Havenmeester, in tegenwoordigheid van den Agent onmiddelijk vóór zijn vertrek kennis gaf; instede loods BEAUJON dit voornemen te ontraden, werd hem door den havenmeester geantwoord: „Ik zie er ook geen bezwaar in, BEAUJON."

Aan boord komende werd hem onmiddelijk door den kapitein medegedeeld: „Loods, er staat een sterke stroom", (wat ook inderdaad bleek waar te zijn, doch van den wal af niet zoo goed waarneembaar was) „de eerste stuurman en ik kennen de haven, ik denk er niet aan binnen te stoomen, we gaan naar de Caracasbaai".

Dit is later door den gezagvoerder schriftelijk bevestigd, met de toevoeging, dat nog geen tien loodsen hem hadden kunnen overreden toch binnen te loopen.

De eerste loods zou volgens schrijver wel bereid zijn geweest, het ss. *Reliance* binnen te loodsen. Hierin is vermoedelijk een kleine vergissing in het spel, er is nl. op Curaçao geen eerste loods. Er is een havenmeester en loods, en twee loodsen plus een hulploods.

Van beide loodsen is BEAUJON de oudste loods, leermeester van loods V/D HOEVEN, zoodat loods VAN DER HOEVEN moet zijn bedoeld. Ondergeteekende is het niet bekend, dat genoemde loods dit zou hebben beweerd, en waarom ook, immers wist niemand, dat de *Reliance* niet binnen zou komen. Een dergelijk beweren, nadat het schip in de Caracasbaai geankerd was, had geen reden.

Deskundige gezagvoerders van schepen, welke kort vóór en kort ná vorenstaand geval hier binnenliepen o. a. de kapitein van het ss. *Zulia*, een, die dus de haven door en door kent, waren het er eenstemmig over eens, dat het binnen komen van de *Reliance*, onder deze omstandigheden een onverantwoordelijke daad zou zijn geweest.

Het is zoo vreemd, dat de vele personen, die dit geval hebben besproken, nooit eens hun licht hebben opgestoken bij de vele kapiteins, die hier geregeld varen, van welken dus verwacht mag worden een deskundig oordeel te geven.

Uit de vergelijking van het ss *New-York* van 10.000 R. T. onder *gunstige* omstandigheden, met het *Reliance* van 20.000 R. T. onder de *ongunstigste* omstandigheden, zoomede uit de bespreking over de diepte der haven, is duidelijk te lezen, dat een leek aan het woord is, immers veel diepere schepen als het ss *Reliance*, kunnen nu en konden ook vroeger rustig de haven in en uit varen, zelfs voor de grootste schepen is en was er water genoeg, en heeft dan ook verzanding, of aanslibbing, die eenige weken geleden is weg gebaggerd, doch reeds lang geconstateerd was, nooit eenige invloed op het in of uitvaren gegeven, ofschoon het bij bestendiging of toeneming dezer verzanding, wel het geval zou worden.

De zwakke punten in de haven moeten niet in de diepte, doch in de breedte van de haven gezocht worden. Wel is de havenmond zeer veel verbeterd, en zijn de daarvoor gegeven bedragen alleszins nuttig besteed, echter noch de ingang der haven, noch de doorvaart in de St. Annahaven, zijn voldoende breed, om schepen van 500 tot 600 voet lengte, onder alle omstandigheden een veilig in- en uitvaren te verzekeren.

Of de haven van Willemstad een deuk gekregen heeft door het niet binnenkomen van de *Reliance*? Integendeel. Aangenomen, dat dit stoomschip dien bewusten morgen met sterken stroom was binnen geloodst, en een en ander zonder ongelukken was volbracht, dan weet ieder vakman (deskundige), dat de gezagvoerder gedurende het binnen varen zooveel spanning had moeten doorstaan dat zijn uitspraak zou geweest zijn: „dat is eenmaal, maar nooit weer, loods". Met gevolg de haven als minder waardig kwalificeeren; had er een ongeluk gebeurd bij het binnenkomen, was de ramp niet te overzien geweest, en de naam van de haven?

Nu komt ieder toeristenschip rustig naar Curaçao, van welke grootte ook, zelfs de grootste ter wereld. Laten de omstandigheden het toe Willemstad binnen te loopen, dan geschiedt dit (ook het ss *Reliance* in normale omstandigheden, indien de kapitein wil). Laten de omstandigheden het niet toe, welnu dan 10 à 15 minuten doorgestoomd en rustig de prachtige Caracasbaai in geloopen, waar de passagiers niet met pontjes, doch met motorvaartuigen, in *less than no time* geland worden, en dan een half uur later in Willemstad rondtoeren.

Mijnheer de Redacteur, ik vraag veel van de ruimte in Uw blad, gezien echter de noodzakelijkheid dat het publiek eens van meer bevoegde zijde worde ingelicht, zult U 't naar ik hoop niet weigeren.

Met beleefden dank.

Hoogachtend

C. HOEK.

Havenmeester en loods.

Naschrift van de Redactie.

Wij vinden het jammer, dat deze kwestie van de *Reliance* weer opnieuw is opgerakeld, omdat wij van meening zijn, dat het noch voor onze haven, noch voor de betrokken personen van eenig nut is. Wanneer het om de *waarheid* en om de *geheele waarheid* te doen is, dan zullen wel onaangename dingen moeten gezegd worden.

Zoo meenen wij in het schrijven van den havenmeester twee punten te moeten signaleeren, die minder nauwkeurig en volledig zijn.

De Heer HOEK zegt, dat men beter gedaan had bij de personen, die van alles op de hoogte waren, zijn licht te ontsteken. Doch de schrijver is zelf in gebreke gebleven. Wij althans zijn van oordeel, dat hij, wat het volgende betreft, zich maar wat beter heeft laten wijs maken.

De Heer Hoek noemt loods H. v. D. HOEVEN een leerling van loods BEAUJON.

Dit nu is een fabeltje, dat geheel met de waarheid in strijd is. Volgens onze aanteekeningen is V. D. HOEVEN in dienst getreden in Mei 1908. Destijds was de Heer BEAUJON sedert 8 of 9 maanden ook loods *leerling* en ging ongeveer 1 of 2 maanden later naar Aruba terug. Beiden waren leerlingen van den loods en havenmeester CH. DEBROT.

De Heer B. kan dus moeilijk de leermeester geweest zijn van v. d. H., 1o. omdat de eerste zelf nog maar *leerling* was, ofschoon eenige maanden langer dan de tweede, 2o. omdat het toch alleszins voor de hand ligt, dat de havenmeester zelf, nl. de Heer C. DEBROT als leermeester optrad, en feitelijk die beide jongeren, hetzij alléén of samen, onder leiding van den havenmeester de booten in- of uitloodsten.

Na het vertrek van den Heer B. naar Aruba in 1908 is de Heer v. d. Hoeven gedurende 14 jaar loods ge-

weest en zooals iedereen weet, heeft hij vooral in de latere jaren, wegens ongesteldheid van den havenmeester, die toen bijna uitsluitend enkel het kantoorwerk verrichtte, bijna alle schepen alleen in- en uitgeloodst. Eerst ongeveer twee jaren geleden kwam de Heer Beaujon van Aruba terug en werd hier als loods in dienst gesteld. Zoodat we niet kunnen begrijpen, hoe de Heer Hoek kan zeggen, dat de Heer B. de oudste en eerste loods is terwijl er toch 14 jaren tusschen liggen, dat hij hier in de haven geen dienst verricht heeft.

Er is nog een ander punt, waaromtrent de Heer H. niet de geheele waarheid openbaart of er onkundig van is.

De schrijver zegt: „Toen op den dag van aankomst van het SS. *Reliance* de loods BEAUJON naar buiten ging voor dit stoomschip, deed hij dit *met het doel de* RELIANCE *binnen te loodsen*" enz.

Deze bewering zal wel tegenspraak uitlokken. Immers het is in die dagen uitgelekt, dat daags vóór de aankomst van de *Reliance*, loods Beaujon aan boord van de *Zulia* in tegenwoordigheid van drie bekende getuigen, allen geëmployeerden van de firma MADURO, zou gezegd hebben, dat het schip *niet* zou binnen komen.

Dat gezegde verklaart, waarom de agent 's morgens nog bij den havenmeester om informatie kwam, of de boot al dan niet zou binnen komen, en toen gerustgesteld werd. Doch zoodra bleek, dat de boot *niet* binnen kwam, maar opstoomde naar de Caracasbaai, kwam weer een afgevaardigde van het Agentschap bij den Havenmeester zeer ontstemd vragen waarom de boot *niet* binnen kwam, waarop hij van den Heer HOEK, naar men zegt, het vreemde antwoord ontving: „Ons salaris is er niet naar om zoo'n verantwoordelijkheid op ons te nemen".

Nog iets anders maakte het dien morgen van de aankomst van de *Reliance* bij het Agentschap hoogst verdacht, of men wel ernstig plan had het schip binnen te brengen, omdat de ligplaats, waar de *Reliance* zou gemeerd worden, te voren niet eens vrij gemaakt, maar door andere vaartuigen was ingenomen.

Wanneer men dat alles met elkander vergelijkt, (en dat heeft in die dagen het publiek ruimschoots gedaan), dan is het duidelijk dat men toen aan het publiek volop voedsel gegeven [illegible] bij het Agentschap niet wist wat men er van denken moest.

Nu trekke men hieruit niet de conclusie, dat wij van oordeel zijn, dat de loods de *Reliance* dien dag in *ieder geval had moeten* binnen brengen.

Juist het tegendeel. Want in die dagen schreven wij reeds, dat in laatste instantie de loods met den kapitein van het schip te beslissen hebben of in de gegeven omstandigheden het raadzaam is het schip al dan niet binnen te loodsen.

Doch alles had den *schijn* alsof er niet met open kaart gespeeld is. Dat juist heeft zooveel stof gegeven tot critiek en tot ontevredenheid.

Vooral dat laatste gezegde van den Havenmeester, dat natuurlijk terstond wereldkundig werd, maakte al een heel vreemden indruk.

Iedereen distilleerde er uit, dat de loods, als hij maar een hooger salaris genoot, de boot wel zou hebben binnengebracht, wat natuurlijk een dwaasheid is.

Berichten uit de Kolonie.

Gewond.

De vorige week Zaterdag vonden eenige schoolkinderen van Barber, volgens hun zeggen, in de nabijheid van het huis van den districtmeester op Dokterstuin, iets vreemds op den grond liggen wat hun aandacht trok en dat zij meenamen en aan een grooteren jongen lieten zien, om te weten, wat het eigenlijk was. Deze wist het het ook niet, doch zou er wel achter komen en ging er met zijn zakmes aan penteren, tot opeens het ding met een geweldigen slag uit elkaar sprong, van zijn eenen hand de toppen van twee vingers wegsloeg en de andere vingers ook van de andere hand ernstig verwondde. De jongen zegt dat het dynamiet was, doch uit zijn verklaring dat het voorwerp in een koperen huls zat, zouden we veeleer afleiden dat het een geweerpatroon was. Doch nu vragen wij:

Wie gaat er zoo nonchalant met zulke gevaarlijke voorwerpen als dynamiet- of geweerpatronen om, dat hij ze op den weg smijt onder het bereik van kinderen en groote menschen, die niet weten wat het is en er een ongeluk mee oploopen.

Geridderd.

Volgens vereerend schrijven van den Minister van Buitenlandsche Zaken van België is de Heer ELIAS M. PENSO, Consul van België alhier, door Z. M. Koning Albert benoemd tot Ridder in de Kroonorde van dat land.

Onze hartelijke gelukwenschen.

Een oud-bekende.

Bij resolutie van den Minister van Financiën is de inspecteur A. B. J. PRAKKEN (oud-administrateur van financiën te Curaçao) verplaatst van zijn vroegere standplaats ter inspectie der invoerrechten en accijnzen te Rotterdam naar Arnhem en is hij toegevoegd aan het hoofd der inspectie 2e afdeeling aldaar. (*Staats Ct van 11 April*)

Vliegtochten.

Volgens een bericht in het *Boletin Comercial* zijn er in den laatsten tijd tusschen Porto-Rico en Sto Domingo vliegtochten gehouden. De afstand over zee werd in drie uur afgelegd.

Garnizoen.

Woensdagmorgen is met het SS. *Oranje Nassau* alhier aangekomen de HoogEd. Gestr. Heer J. C. DE RIDDER, kapitein aan het O. I. leger en nieuw benoemd Commandant van het Garnizoen alhier. Kapt. de Ridder, die onlangs zijn echgenoote door den dood verloor, is vergezeld van zijn zuster.

Wij heeten beiden hartelijk welkom op ons eiland.

Cur. Petr. My.

Vandaag den 24e en Maandag den 26e Mei worden twee groote nieuwe olietankbooten verwacht komende van Holland, ieder van 2600 ton. De eerste onder kapitein VAN ZEIJL, de tweede onder kapitein AUSTIN, dezelfde die de *Ampat* naar Holland gebracht heeft.

Petroleum.

Zooals wij in een vroeger bericht [illegible] de Hannoversche heide een rijk petroleumbron ontdekt. Er wordt meer dan 350.000 K.G. per dag opgeleverd, dat is meer dan de geheele Duitsche productie bij elkaar. Het stroomt van aanvragen om concessies en weldra zullen de eerste olie-torens verrijzen en de mooie heide ontsieren. De invoer van petroleum zal vermoedelijk spoedig aanzienlijk verminderen. Volgens geologen is het olieveld buitengewoon uitgestrekt en productief. Men acht het mogelijk dat deze ontdekking het begin is van een onverwacht herstel en van een wijziging in tal van industrieën.

Proces.

Een aantal Duitsche stoombootmaatschappijen, o.a. de Norddeutsche Lloyd, de Hamburg-Amerika-lijn, de Duitsch-Australische lijn, de Hansalijn e.a. hadden tegen de Vereenigde Staten een eisch tot schadevergoeding ingesteld ten bedrage van 350 millioen dollar wegens het in beslag nemen van hare schepen, bij het deelnemen van Amerika aan den oorlog. De maatschappijen beriepen zich op de „Alien property custodian-act," doch het gerecht heeft zich onbevoegd verklaard. Thans hebben de maatschappijen zich gewend tot het Congres.

Ongrondwettig.

De in Oregon met de hulp der *Ku Klux Klan* in 1922 aangenomen wet, welke Katholieke scholen verbiedt, is door het Amerikaansche Hooggerechtshof ongrondwettig verklaard.

Goede reis.

Met het SS. *Crijnssen* vertrokken Donderdagnamiddag naar Amsterdam, de Heer MAX VAN ROMONDT ontvanger en echtgenoote, ook de Heer H. VAN DER HOEVEN loods, met zijn dochter, die aan de kweekschool te Reuver (Limburg) haar opleiding gaat ontvangen voor onderwijzeres.

Phosphaat.

Het Duitsche stoomschip „*Irmgard Horn*" groote netto 2653 M3, gezagvoerder C. Sörensen, komende van San Juan (Porto Rico) is den 2n Mei jl. te Newport aangekomen, heeft aldaar een lading phosphorzurekalk groot *2*,178,304 KG. ingenomen en is den 7n Mei — na in de stad te hebben gebunkerd — met bestemming naar Stettin vertrokken.

Officieele berichten.

Aan den heer M. Bartels Daal is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als lid van de feestcommissie alhier, en als zoodanig is benoemd de heer M. P. B. Gorsira.

Mevr. S. C. de Jongh-Rigaud is tijdelijk belast met de leiding en administratie van de voorbereidende klassen aan de Wilhelminaschool alhier, en Mej. M. C. Perret Gentil tijdelijk benoemd tot onderwijzeres bij die klassen.

Aan den assistent-scheikundige bij den openbare gezondheidsdienst alhier M. de Veer Daal is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

Aan Mej. A. W. Hellmund, onderwijzeres 4e klasse op Bonaire, is wegens tien jaren onafgebroken dienst een jaar verlof verleend; en Mej. C. M. Boom is tijdelijk aangesteld tot kweekelinge aan de openbare school op Bonaire.

Aan den agent van politie 2e klasse H. Marcelis is tot verder herstel van gezondheid een maand verlofsverlenging verleend.

Aan den agent van politie 2e klasse C. de Grijze is tot herstel van gezondheid een maand verleend.

De heer C. S. Gorsira JPEz is aangewezen om den voorzitter der directie van de Curaçaosche Bank bij ontstentenis te vervangen, en de heer Alex Curiel is benoemd tot tijdelijk directeur dier Bank.

De hulpkommies der belastingen F. H. van Dinter is voor acht dagen geschorst en overgeplaatst van Aruba naar Curaçao; en de hulpkommies G. de Windt overgeplaatst van Curaçao naar Aruba.

De heer Mr. S. G. C. van der Veen Zeppenfeldt is toegelaten en gerechtigd verklaard tot de uitoefening der functien van tolk en translateur in de Nederlandsche [illegible]

Regenval.

in mM gedurende de maand Januari 1924 op het eiland Curaçao.

Fort Amsterdam	16,0	m. M.
Beekenburg	0,0	„
Santa Rosa	18,5	„
Groot St. Joris	18,0	„
New-port	20,5	„
Scherpenheuvel	19,8	„
Montaña	13,0	„
Asiento	14,3	„
Cas Caquito	21,1	„
Santa Maria	16,4	„
Blauw	13,4	„
St. Willebrordus	14,0	„
St. Jozefdal	18,5	„
Hofje Abau	3,0	„
Dokterstuin	16,9	„
Westpunt	32,0	„

Vastgeloopen.

Donderdag middag even vóór 12 uur geraakte de Duitsche boot *Denderah* bij het uitvaren juist in den mond der haven vast. Het schip had bijna geen lading in en lag zeer hoog, zoodat toen bij het uitvaren de kop van het schip buitengaats in den sterken stroom kwam, deze terstond tegen het Riffort aandreef en vastraakte. Het heeft ruim een uur geduurd, voordat men het schip door middel van trossen van den wal uit weer van die gevaarlijke plaats had losgewerkt. Gelukkig ook, want de de geheele ingang der haven was door dit ongeval versperd, geen schip kon er meer uit of invaren.

De *Denderah* was te 1 uur weer los en kon zijn reis, blijkbaar zonder schade, verder voortzetten.

Venezuela.

Wij ontvingen van den Heer HORACIO E. LEYBA, Consul-Generaal van Venezuela:

Boodschap van Generaal Juan Vicente Gomez, Constitutioneelen President van de Ver. Staten van Venezuela aan het Nationaal Congres van 1924.

Voor zoover wij weten, is dit de eerste maal, dat de *Boodschap van den President van Venezela aan het Congres*, van officieele zijde in Hollandsche vertaling en in keurige luxe-uitgave bezorgd, aan de pers werd gezonden.

Deze boodschap verdient inderdaad in wijderen kring bekend te worden.

Venezuela geniet onder President Gomez nu reeds 14 jaar lang een tijdvak van vrede en rust, iets wat voordién in deze republiek geheel onbekend, was.

En vrede is het eenige wat dit land, aan natuurlijke hulpbronnen zoo rijkgezegend, noodig heeft om tot grooten bloei en welvaart te komen.

Verschillende bewijzen worden daarvan in deze *Boodschap* opgesomd.

o. a. Een beschikking van 19 Dec. ll. tot het saineeren van de streken, tot nu door paludisme (moeraskoortsen) vrij wel onbewoonbaar, waardoor groote vruchtbare streken zullen worden opengesteld ook voor immigratie.

„De nieuwe Bisschoppen onlangs benoemd voor de nieuw opgerichte bisdommen, door goedkeuring van de Regeering gehecht aan de Pauselijke Bullen, zijn reeds in de resp. hoofdplaatsen daarvan en oefenen de geestelijke rechtsmacht uit tot algemeene voldoening, daar de geestelijkheid, zooals zij is opgenomen in de Burgerlijke Rechtsmacht door de wet van het Patronaat, verre van moeielijkheden te veroorzaken aan de Republiek, voor haar stabiliteit een der beste waarborgen is en tevens een vredesen beschavingselement, dat medewerkt om tot de uiterste hoekenvan het grondgebied der natie de beschaving te verspreiden.

„In deze gedachtengang is het voor mij een speciale voldoening u te zeggen, dat het gedrag van de Venezolaansche Geestelijkheid, aan het hoofd waarvan een bij uitstek deugzaam en wijs Zielenherder staat, voorbeeldig is van wege de aan den dag gelegde zelfverloochening en vaderlandsliefde bij de uitoefening van haar geestelijk werk, waarbij met grooten ijver de belangen van het Vaderland en van den Godsdienst worden behartigd."

Verder wordt in 't licht gesteld de positie van de Natie tegenover andere landen en hoe hoog zij overal staat aangeschreven.

De beslissing der scheidsrechters ten opzichte van de afbakening der grenzen met Colombia, is ten voordeele van Venezuela uitgevallen.

De resultaten van het huishoudelijk jaar 1 Juli 1922—30 Juni 1923 waren allergunstigst. De inkomsten van de douane en van het consulaat bedroegen Bs. 43.219.480 en de inkomsten van het binnenland Bs. 44.471.839, in totaal Bs.87.691,319 In de schatkist was den 15 April d. j. 64 millioen Bs.

Voor amortisatie en aanzuivering van rente der staatsschulden is dit jaar besteed 8.144.533. Bs, terwijl de nationale schuld nu gereduceerd is tot 106.178.400 Bs. nl. 41.603.245 binnenlandsche schuld en 64.575.155 Bs. buitenlandsche.

Een plan is in bewerking ten bate van de arme, eerlijke en werkzame landgenoten, om hen hunne economische onafhankelijkheid te verzekeren, door aan ieder Venezolaan, die onvermogend is en moreele hoedanigheden bezit en zich deze gunst waardig maakt, een voldoend perceel terrein *om niet* in vollen en vrijen eigendom af te staan.

Steeds wordt voortgegaan met het aanleggen van flinke groote verkeerswegen door het geheele land, o.a. in Tachira, Trujillo en Merida, welke loopt tot over hoogten van 4.118 Meter en groote moeielijkheden en kostbare uitgaven vordert, zoodat deze streken opend esteld worden voor alle cultures en het transport der producten.

Ten slotte noemt de President ook het voordeelig contract afgesloten tot vergrooting van de Baai van Maracaibo en verlenging van de pieren en aanlegplaatsen aldaar; en de plannen tot reorganisatie van het Openbaar Onderwijs.

Deze Boodschap van den President verdient alle aandacht en wij danken den Heer HORACIO LEYBA, Consul van Venezuela, voor de toezending van het exemplaar en de hoffelijke opdracht daarvan aan onze Redactie.

Een mooie verbetering.

Het *Boletin Comercial* berichtte gisteren, dat door de firma MORRIS E. CURIEL & SONS het open terrein van het voor 3 jaar verbrande perceel van *La Colmena*, naast dat van haar winkelmagazijn gelegen, dezer dagen is aangekocht met het doel voor haar bankzaak, geheel afgescheiden van den winkel, daarop een nieuw gebouw op te trekken.

Heden overleed tot mijne groote droefheid, mijne geliefde echtgenoote Mevrouw

Maria Amelia Elisabeth Herrera geboren de Jongh

na een langdurig en geduldig lijden, voorzien van de laatste H. H. Sacramenten der stervenden.

Bonaire, 21 Mei 1924

JULIO HERRERA.

Compañia Trasatlantica

El vapor

MANUEL CALVO

llegará a ésta alrededor del de Abril p. v. de Europa via escalas y seguirá el mismo dia para Puerto Colombia, Colon y al Pacifico.

El Vapor

MONTEVIDEO

se espera del Pacifico via Colon y Pto. Colombia alrededor del 15 de *Junio* p. v. y seguirá el mismo dia de su llegada á Puerto Cabello, La Guaira, San Juan, Tenerife, Cadiz y Barcelona.

Ambos vapores aceptan carga i pasajeros.

Los Agentes.

S. E. L. MADURO & SONS.

Joseph Travers & Sons, Ltd.
MENSING & Co.,
VERTEGENWOORDIGERS.

Mensing & Co., Vertegenwoordigers.

Maduro's Bank

Curaçao.

Volgestort Kapitaal en Reserve fls. 1.500.000

Koopt en verkoopt wissels,
buitenlandsch bankpapier, coupons,
gemunt goud en zilver.
Neemt gelden á depósito en opent
chequerekeningen met rente-vergoeding.
Verschaft Reiswissels, Credietbrieven,
Circulaire Credietbrieven.
Telegrafische Uitbetalingen.

Safe-loketten. Spaarbank.

Morris E. Curiel & Sons

Afdeeling Bankzaken

CURAÇAO

belast zich met de behandeling van alle bankzaken.

IN- en VERKOOP van wissels op alle bankplaatsen, coupons, buitenlandsch bankpapier en gemunt goud en zilver.
Telegrafische uitbetalingen.
Incasseering van wissels.
Depósito's op langen en korten termijn.
Cheque - rekeningen met rente-vergoeding.
Bijzondere faciliteiten in Venezuela en Colombia door bemiddeling van eigen kantoren te Caracas & Barranquilla.

JARABE DE AMBROZOIN

AMBROZOIN.

TOS BRONQUITIS ASMA. LARINGITIS

JARABE DE

TOS FERINA TUBERCULOSIS AFECCIONES RESPIRATORIAS

AMBROZOIN

ALIVIA LA TOS Y LA RESPIRACION DIFICULTOSA, ESTIMULA LA EXPECTORACION, ALIVIA LA INFLAMACION REPRIME LOS SUDORES NOCTURNOS, FORTALECE LA RESPIRACION Y DOMINA EL DESASOSIEGO.

JARABE DE AMBROZOIN

AMERICAN APOTHECARIES COMPANY, New York.

DURANTE LA ESTACION CALUROSA
cuando usted, se fatiga fácilmente y le falta energia, se siente abatido, nervioso, irritable y debilitado, tome una cucharadita de SALVITAE en un vaso de agua.

REFRESCA, VIGORIZA, LIMPIA Y PURIFICA.

Salvitae

Estimula el HÍGADO, y los RINONES entona la DIGESTIÓN, limpia y purifica el CONDUCTO INTESTINAL, elimina el ÁCIDO URICO, evita la POSTRACIÓN y la LANGUIDEZ.

The best whisky imported on the Island.

Mensing & Cº Agents.

Ontvangen met de „Amersfoort" 11.000 Wascanasigaren.

Het schitterendste en meest gezochte sigarenfabrikaat in Holland en Ned Oost Indië is dat van de Sigarenfabriek **„Wascana,"** KAMPEN (Holland).
Vertegenwoordigers voor CURAÇAO: MENSING & Co.

Bekendmaking.

Het publiek wordt herinnerd aan art. 7 en 9 der Verordening van 11 April 1923 (P. B. No. 14) luidende:

Art. 7.

„Voor elken hond. waarvoor belasting is voldaan, wordt door of vanwege het hoofd of plaatselijk hoofd van politie, op verzoek van den belastingplichtige kosteloos een kenteeken uitgereikt.

Dit kenteeken wordt jaarlijks door den Procureur-generaal in de maand April vastgesteld.

Tot primo Juli blijft het kenteeken van het onmiddellijk voorafgaande belastingjaar geldig."

Art. 9.

„Het kenteeken moet door den hond duidelijk zichtbaar en aan den halsband worden gedragen.

„Alle honden, die op den openbaren weg, alsmede op voor den ieder toegankelijk particulier erf worden aangetroffen zonder van het vereischte kenteeken voorzien te zijn, zijn ter beschikking van de politie en kunnen, indien het noodig wordt geoordeeld, onmiddellijk worden afgemaakt."

„Het kenteeken zal dit belastingjaar den vorm van een kruis en tot opschrift hebben het woord „Curaçao," het volgnummer en de getallen 19 en 24."

„Het kenteeken is aan de hoofdwacht der politie te Willemstad verkrijgbaar.

Curaçao, den 7n Arril 1924.

De Procureur-generaal,

7—10 *J. B. GORSIRA.*

HULSTKAMP-JENEVER

is de beste.

Vertegenwoordigers: MENSING & Co.

RED „D" LINE OF STEAMSHIPS.

REGULAR SERVICE BETWEEN NEW YORK, PTO RICO, CURAÇAO AND VENEZUELA.

SAILINGS DURING MAY.

1924		S.S. Carabobo	S.S. Tachira	S.S. Caracas	S.S. Zulia
Leave	NEW YORK	May 3	May 10	May 17	May 2
Arrive	SAN JUAN.	„ 8	. . . .	„ 22	. . .
Leave	„ „	„ 8	. . . .	„ 23	. . .
Call at	MAYAGUEZ	. . . .	. . . .	. . . .	May 3
Arrive	CURAÇAO	. . . .	. . . .	May 25	. . .
Leave	„	. . . .	. . . .	„ 25	. . .
Arrive	LA GUAIRA	May 10	May 18	„ 26	June
Leave	„ „	„ 11	„ 19	„ 27	„
Arrive	PTO CABELLO	„ 12	. . . .	„ 28	. . .
Leave	„ „	„ 12	. . . .	„ 29	. . .
Arrive	CURAÇAO	„ 13	May 20	„ 30	June
Leave	„	„ 18	„ 25	„ 30	„
Arrive	PTO CABELLO	„ 19	. . . .	. . . .	. . .
Leave	„ „	„ 19	. . . .	. . . .	. . .
Arrive	LA GUAYRA	„ 20	. . . .	May 31	June
Leave	„ „	„ 20	. . . .	„ 31	„
Call at	MAYAGUEZ	. . . .	. . . .	. . . .	„ 1
Arrive	SAN JUAN.	May 22	. . . .	June 3	. . .
Leave	„ „	„ 22	. . . .	„ 3	. . .
Arrive	NEW YORK	April 27	June 2	„ 9	June 1

CURACAO-MARACAIBO SERVICE

		S.S. Carabobo	S.S. Tachira	S.S. Merida	S.S. Zulia
Leave	CURAÇAO	May 13	May 20	May 25	June
Arrive	MARACAIBO	„ 14	„ 21	„ 26	„
Leave	„	„ 17	„ 24	„ 29	„
Arrive	CURAÇAO	„ 18	„ 25	„ 30	„

For further particulars apply to

S. E. L. MADURO & SONS.
Agents.

Bekendmaking.

Op den 14de Maart l. l. is alhier opgericht de gymnastiek-vereeniging T. H. E. S. O. S. (TOT HEIL EN STERKING ONZER SPIEREN.) *Zij die zich als leden* (I) *of aspiranten* (II) *willen laten inschrijven, moeten den leeftijd van 18 (I) of van 12 jaren (II) al bereikt hebben en kunnen zich voor 31 Mei a. s. schriftelijk vervoegen bij den leider den heer E. Vasilda Curaçao straat No. 4 Otrabanda:*

Voor het bestuur

3—3 *de Secretaris.* *J. E. Kranenburg.*

In West Afrika drinkt men „Amstel" Bier

Geen Dorst is zoo Schroeiend of "Amstel" kan hem Lesschen.

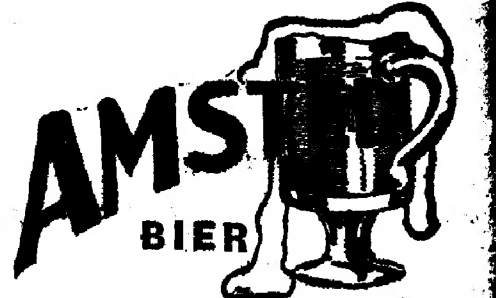
In warme en drukkende klimaten bestaat er geen drank, die met zulk succes den dorst kan lesschen als het "Amstel" Bier.

Toegerust met die zeldzame eigenschappen, welke slechts de allerbeste lichte biersoorten bezitten, heeft het "Amstel" Bier daarenboven de verdienste, dat het in uitstekenden staat blijft, altijd mooi helder en zonder bezinksel, zelfs nadat het verscheidene maanden in voorraad is gehouden.

In dit opzicht is het "Amstel" Bier eenig in zijn soort en het is daarom het ideale bier voor elk klimaat.

Bestelt niet "'n glas bier," maar vraagt "Amstel" Bier, 'n kleine moeite—'n groot genot!

Agenten: A. TJON AKIEN & Co.
(Paramaribo & Georgetown.)

AMSTEL BROUWERIJ, AMSTERDAM

Bekendmaking.

De N. V. CURAÇAOSCHE PETROLEUM MAATSCHAPPIJ, gevestigd te WILLEMSTAD op CURAÇAO maakt hierbij bekend, dat de Heer H. W. VAN OCKENBURG met ingang van heden benoemd is tot Procuratie-houder.

Curaçao, 14n Mei 1924.

N. V. Curaçasche Petroleum Maatschappij.

M. C. BASTET
Vertegenwoordiger.

De N. V. CURACAOSCHE SCHEEPVAART MAATSCHAPPIJ, gevestigd te WILLEMSTAD op CURACAO maakt hierbij bekend, dat de Heer H. W. VAN OCKENBURG met ingang van heden benoemd is tot Procuratie-houder.

Curaçao, 14n Mei 1924.

N. V. Curaçaosche Scheepvaart Maatschappij.

M. C. BASTET
Vertegenwoordiger.